

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. februar 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-7702-0020
Dok.: BBO41000

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om adgang til at ansøge om fremmedadoption for par i registreret partnerskab (B 36), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. januar 2009.

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om adgang til at ansøge om fremmedadoption for par i registreret partnerskab (B 36):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 30/12-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, jf. B 36 – bilag 2”.

Svar:

1. I henvendelsen fra Landsforeningen for bøsser og lesbiske knyttes en række bemærkninger til problemstillingen vedrørende registrerede partners adgang til fremmedadoption i forlængelse af 1. behandlingen af beslutningsforslaget den 18. december 2008.

Foreningen anfører i henvendelsen bl.a., at man ikke er enig i, at beslutningsforslaget er udtryk for symbolpolitik. Foreningen fremhæver i den forbindelse Storbritannien, hvor der efter en lovændring i 2005 er gennemført henholdsvis 90 og 80 nationale adoptioner til par af samme køn i perioderne 2006-2007 og 2007-2008. Endvidere nævnes et eksempel på en international adoption til et portugisisk-svensk par af samme køn, som i 2007 i Belgien gennemførte en adoption af en pige født i USA. I henvendelsen henvises desuden til, at man i Sverige har erfaret, at adgangen for registrerede par til at adoptere ikke har haft en negativ indflydelse på den internationale adoptionsformidling i øvrigt.

2. Det er fortsat regeringens opfattelse, at den lovgivning, som beslutningsforslaget lægger op til, vil være udtryk for symbollovgivning, idet indførelse af adgang for par af samme køn til at adoptere næppe vil betyde gennemførelse af nogle adoptioner i praksis.

Justitsministeriet har indhentet oplysninger fra en række lande om homoseksuelles adgang til adoption, herunder fra Sverige, Island og Belgien, som fra 2003 (Sverige) og 2006 (Island og Belgien) har tilladt registrerede partnere at adoptere. Det fremgår af de indhentede oplysninger, at der i disse lande ikke er gennemført nogen nationale eller internationale adoptioner til par af samme køn.

De lande, som Danmark aktuelt samarbejder med omkring adoptionsformidling, accepterer ikke registrerede par som adoptanter.

Tilsvarende kan der næppe forventes gennemført nationale adoptioner i Danmark til registrerede par, selv om der skabes adgang hertil i lovgivningen. Ved gennemførelsen af en national adoption i Danmark er det således et grundlæggende hensyn og et vigtigt etisk aspekt, at de biologiske forældres ønsker for barnets opvækst i videst mulig omfang imødekommes ved udvælgelsen af den bedst egnede adoptivfamilie til det pågældende barn. Erfaringen har indtil videre vist, at de biologiske forældre i Danmark som altovervejende hovedregel ønsker, at barnet skal vokse op med en mor og en far.

Det er regeringens opfattelse, at ændringer i adoptionslovgivningen bør gennemføres med henblik på at varetage adoptivbørns tarv, og kun når ændringen må forventes at få en effekt i praksis. Ændringer af godkendelses- og adoptionssystemet bør derimod ikke foretages alene med det formål at give lige rettigheder til at skabe familie gennem adoption. Der kan i den forbindelse yderligere peges på, at Danmark er gået langt for at ligestille homoseksuelles rettigheder med heteroseksuelles rettigheder, herunder på børneområdet, hvor det bl.a. er muligt for registrerede par at gennemføre stedbarnsadoptioner.

Endvidere kan der henvises til, at alternativet for et barn, der ikke kan adopteres af et registreret par, ikke vil være en opvækst på et børnehjem eller lignende, men at barnet adopteres af andre godkendte adoptionsansøgere, som også vil kunne give barnet et godt liv. Som følge af det store antal adoptionsansøgere i forhold til antallet af børn til bortadoption ses også en tendens i afgiverlandene til at skærpe kravene til adoptionsansøgere.

Om baggrunden for det høje antal adoptioner til par af samme køn i Storbritannien har Justitsministeriet i øvrigt fået oplyst fra den engelske centralmyndighed, at man forud for beslutningen om at indføre adgang til adoption for registrerede par oplevede en mangel på adoptanter, idet mange børn var tvunget til at være plejebragt for længe. I modsætning hertil er der i Danmark (samt i de fleste andre vestlige lande) langt flere adoptionsansøgere, end der er børn til bortadoption. Det gælder både nationalt og internationalt. Det kan derfor ikke forventes, at beslutningsforslaget i Danmark vil få samme effekt, som indførelse af adgang til adoption for registrerede par har haft i Storbritannien.

Med hensyn til den konkrete sag om international adoption fra USA til Belgien, der omtales i henvendelsen fra Landsforeningen for bøsser og

lesbiske, har Justitsministeriet på ny rettet henvendelse til centralmyndigheden i Belgien med henblik på at indhente nærmere oplysninger om den pågældende adoption, herunder om der er tale om en international adoption, der er gennemført i overensstemmelse med Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner. Justitsministeriet vil vende tilbage til sagen, når udtalelsen fra centralmyndigheden i Belgien foreligger.